

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๖๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๕๐ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓

เรียน รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง, กรม

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๒๐๘

ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๐๔/๐๐๖๐ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๔

ตามที่ได้ยื่นยัน/แจ้งมติคณะรัฐมนตรี (๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓) เกี่ยวกับผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ มาเพื่อทราบความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจได้เสนอผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ มาเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี

๑. รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการ กรอ.

๒. เห็นชอบผลการพิจารณาและมติของคณะกรรมการ กรอ. รวม ๗ เรื่อง ดังนี้

๒.๑ การพิจารณาแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการก่อสร้าง

๒.๒ แนวทางการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวไทยปี ๒๕๕๔

๒.๓ ผลการสัมมนาเรื่อง "ทิศทางการพัฒนาวิชาชีพแรงงานไทย...สู่สากล"

๒.๔ ความเห็นต่อร่างกฎกระทรวงแรงงานว่าด้วยการกำหนดจำนวนที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐจะต้องรับคนพิการเข้าทำงานและจำนวนเงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการจะต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๒.๕ ข้อคิดเห็นต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุด

/๒.๖ ...

๒.๖ ความคืบหน้าแนวทางแก้ไขปัญหาการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบ
ตามพระราชบัญญัติวัตถุดิบ พ.ศ. ๒๕๓๕

๒.๗ ผลการจัดอันดับ Doing Business 2011
ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ ลงมติรับทราบและเห็นชอบ
ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓
เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
๒๐ มี.ค. ๒๕๕๔

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๘๐๐๐ ต่อ ๓๒๘-๓๒๘

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๘๑๔๔

www.cabinet.thaigov.go.th

kw 54-1-22 (แวนมุกดา)

รอง ลคร. ๑๙ มี.ค. ๒๕๕๔
ผอ.สวค. ๑๙ มี.ค. ๒๕๕๔
ผช. ๑๙ มี.ค. ๒๕๕๔
ผอ.กลุ่ม ๑๙ มี.ค. ๒๕๕๔
นวก. ๑๙ มี.ค. ๒๕๕๔
ผู้พิมพ์ ๑๙ มี.ค. ๒๕๕๔

หมายเหตุ: ๑. รัฐ-กค., กก., รง., พม., ศธ. : จึงเรียนยืนยันมาและขอได้โปรดดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี
ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๒. เลขา-สคก., เลขา-สคช., เลขา-ก.พ. : จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอได้โปรดดำเนินการ
ตามมติคณะรัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๑๐๔/๐๐๖๐

คสช 4/๐๔
7 มี.ค. 54
15:30 H

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 146
วันที่ 7 มี.ค. 2554
วันที่.....เวลา.....

สำนักงานคณะกรรมการ

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๙๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

ม/ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ
ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

จัดเข้าวาระ..... 18 มี.ค. 2554

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ขอเสนอเรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้น่าจะเข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑๓) รวมทั้งเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ เรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ ในการพิจารณาและเสนอแนะแนวทางและมาตรการต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนของภาคเอกชน รวมทั้งให้ภาคเอกชนร่วมกับภาครัฐในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตและสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๒. สาระสำคัญ

คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ได้มีการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๔.๓๐-๑๗.๓๐ น. ณ ห้องประชุม สีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๒.๑ การพิจารณาแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการก่อสร้าง
สมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณา โดยมีข้อเสนอเพื่อพิจารณา ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๑.๑ ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

สมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เสนอคณะกรรมการ กรอ. พิจารณา เรื่องการพิจารณาแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการก่อสร้าง เพื่อขอให้เป็นมติคณะรัฐมนตรีในการขยายระยะเวลาสัญญาโครงการก่อสร้างออกไปทุกจังหวัดที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ และการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง เพื่อส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐ ถือไปปฏิบัติโดยไม่ใช้ดุลยพินิจ โดยมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณา ดังนี้

นร. 317
เข้า 14 มี.ค. 54
ออก 14 มี.ค. 54

14 มี.ค.

/๒.๑.๑.๑...
สสค. (๐๖)๐๒

๒.๑.๑.๑ การพิจารณาให้ความช่วยเหลือนี้ใช้กับสัญญาจ้างก่อสร้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ

๒.๑.๑.๒ เป็นการให้ความช่วยเหลือเฉพาะในเขตจังหวัดที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ และการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ช่วงระหว่างวันที่ ๑๑ มีนาคม ถึง ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓

๒.๑.๑.๓ ให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกจำนวน ๔๕ วัน โดยไม่ต้องใช้ดุลยพินิจ

๒.๑.๑.๔ ผู้ประกอบการก่อสร้างที่มีสิทธิได้รับการพิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้างข้างต้น เป็นผู้รับจ้างที่ได้ลงนามในสัญญาจ้างก่อสร้างกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ โดยให้มีผลบังคับใช้กับสัญญา ดังนี้

๑) สัญญาจ้างก่อสร้างที่ได้ลงนามไว้กับทางราชการก่อนวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งสัญญาดังกล่าวยังมีนิติสัมพันธ์อยู่ และยังไม่ได้มีการส่งมอบงานงวดสุดท้าย เมื่อผู้รับจ้างมีคำขอให้ขยายระยะเวลาสัญญาออกไปอีก ๔๕ วัน ในกรณีอายุสัญญาก่อสร้างน้อยกว่า ๔๕ วัน ก็ให้ขยายเวลาได้เท่ากับอายุสัญญาเดิม

๒) สัญญาจ้างก่อสร้างที่ได้ลงนามไว้กับทางราชการระหว่างวันที่ ๑๑ มีนาคม ถึง ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เมื่อผู้รับจ้างมีคำขอให้ขยายระยะเวลาสัญญาออกไปอีก ๔๕ วัน ในกรณีอายุสัญญาก่อสร้างน้อยกว่า ๔๕ วัน ก็ให้ขยายเวลาได้เท่ากับอายุสัญญาเดิม

๒.๑.๑.๕ กรณีที่เข้าข่ายได้รับการช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว หากการขยายระยะเวลาออกไป มีผลให้ผู้รับจ้างถูกปรับ ก็ให้งด ลดค่าปรับ หรือคืนเงินค่าปรับตามความเป็นจริงแล้วแต่กรณี

๒.๑.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๑.๒.๑ การพิจารณาอนุมัติ ยกเว้น หรือผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กวพ.) ที่มีปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ และเจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลางเป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งจากการพิจารณาในเบื้องต้น กรมบัญชีกลางเห็นว่า ควรจะให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบในภาพรวมทั้งประเทศ ประกอบด้วย (๑) ให้ความช่วยเหลือทุกสัญญาทั้งกรณีสัญญาซื้อขาย สัญญาจ้างก่อสร้าง (๒) ระยะเวลาควรเป็นไปตามจำนวนวันที่เกิดผลกระทบขึ้นจริง อาจจะน้อยกว่าหรือมากกว่า ๔๕ วัน และ (๓) ควรพิจารณาพื้นที่ในภาพรวมทั้งประเทศไม่เฉพาะจังหวัดที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง นอกจากนี้ จะมีการยกเว้นการแจ้งเหตุภายใน ๑๕ วัน นับแต่เหตุขึ้นสิ้นสุดลง ตาม (๓) ข้อ ๑๓๙ ของระเบียบฯ โดยกรมบัญชีกลางจะขอผ่อนผันเป็น ๓๐ วันภายหลังจากมีมติคณะรัฐมนตรี แต่ทั้งนี้ ต้องมีการตรวจสอบรายละเอียดผลกระทบที่เกิดขึ้น เพื่อประกอบการใช้ดุลยพินิจของส่วนราชการในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือเป็นกรณีๆ ไป

๒.๑.๒.๒ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้ประกอบการขอรับการผ่อนผันกับหน่วยงานโดยตรง โดยให้ส่วนราชการพิจารณาให้ความร่วมมือในการขยายระยะเวลาสัญญาโครงการก่อสร้างในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบเป็นกรณีไป แต่ในทางปฏิบัติส่วนราชการยังไม่กล้าใช้ดุลยพินิจเพื่อขยายระยะเวลาโครงการ ทำให้ปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการยังไม่ได้รับการแก้ไข และหากต้องมีขั้นตอนการตรวจสอบรายละเอียดเพื่อพิสูจน์ว่าโครงการใดได้รับผลกระทบ ซึ่งเป็นเรื่องค่อนข้างยากและต้องใช้ระยะเวลา จะยิ่งทำให้การแก้ไขปัญหาต้องล่าช้าออกไปอีก ดังนั้น หากรัฐบาลมีนโยบายจะให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจัง ก็ควรจะทำให้ความเห็นชอบในหลักการทั้ง ๕ ข้อ ตามที่สมาคมฯ เสนอ

๒.๑.๒.๓ ปัจจุบัน หน่วยงานราชการในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น ยังไม่ได้รับทราบมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ทำให้ไม่มีหน่วยงานราชการใดพิจารณาขยายระยะเวลาโครงการก่อสร้างให้กับผู้ประกอบการ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรกำหนดแนวทางปฏิบัติให้ชัดเจน หรืออาจกำหนดเป็นกรอบหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขขั้นต่ำที่ควรจะให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้รับทราบอย่างทั่วถึง

๒.๑.๒.๔ เห็นควรให้ความเห็นชอบในหลักการไปก่อน เพื่ออำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับความเดือดร้อนจริงๆ โดยเฉพาะโครงการก่อสร้างในเขตพื้นที่จังหวัดที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง จำนวน ๒๔ จังหวัด ทั้งนี้ ในขั้นตอนการดำเนินโครงการเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นไปตามสัญญาว่าจ้าง มีหน่วยงานเจ้าของโครงการเป็นผู้ควบคุม ดูแล และตรวจสอบอยู่แล้ว นอกจากนี้ ภายหลังโครงการเสร็จสิ้นแล้ว ยังมีการติดตามตรวจสอบอีกหลายหน่วยงาน เช่น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นต้น

๒.๑.๒.๕ รัฐบาลควรกำหนดนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมก่อสร้างให้ชัดเจน เนื่องจากปัจจุบันประเทศตุรกี ซึ่งมีสัดส่วนมูลค่าโครงการก่อสร้างเป็นอันดับสองของโลก รองจากสาธารณรัฐประชาชนจีน มีความประสงค์จะร่วมมือกับประเทศในเอเชีย โดยเฉพาะประเทศไทย เพื่อเป็นหุ้นส่วนไปปฏิบัติงานในประเทศตะวันออกกลาง เช่น อิรัก เป็นต้น จึงนับเป็นโอกาสของผู้ประกอบการไทยที่จะอาศัยความร่วมมือกับตุรกีเพื่อขยายตลาดก่อสร้างไทยในต่างประเทศมากขึ้น

๒.๑.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

๒.๑.๓.๑ เห็นชอบในหลักการของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการพิจารณาแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการก่อสร้าง ในเขตพื้นที่จังหวัดที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ซึ่งออกตามความในพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ในช่วงระหว่างเดือนเมษายน - พฤษภาคม ๒๕๕๓ ตามที่สมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์เสนอ

๒.๑.๓.๒ มอบหมายให้กรมบัญชีกลาง ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ พิจารณารายละเอียดข้อเสนอของสมาคมฯ ให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะเงื่อนไขระยะเวลาสัญญาจ้างก่อสร้างที่จะมีผลบังคับใช้ตามข้อเสนอ ๒.๑.๑.๔ พร้อมทั้งเร่งรัดการจัดประชุมคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ เพื่อพิจารณาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่สมาคมฯ เสนอ ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๒.๒ แนวทางการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวไทยปี ๒๕๕๔ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) ได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณา โดยมีข้อเสนอเพื่อพิจารณา ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๒.๑ ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) เสนอคณะกรรมการ กรอ. พิจารณา ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในปี ๒๕๕๔ ให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณาให้การสนับสนุนเชิงนโยบาย ดังนี้

๒.๒.๑.๑ สร้างจุดขายใหม่ของประเทศไทย โดยตั้งเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็น Hospitality & Wellness Center of the World ครอบคลุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ การพำนักระยะยาว (Long Stay) ธุรกิจสุขภาพ และอาหาร โดยให้มีการศึกษาเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ในเรื่องนี้

๒.๒.๑.๒ เสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนในกิจการทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่มีศักยภาพ เช่น ธุรกิจด้านสุขภาพ ธุรกิจด้านนันทนาการ และสวนสนุก และธุรกิจที่มีลักษณะเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น โดยการกำหนดนโยบาย และมาตรการในทิศทางที่จะกระตุ้น และส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน ได้แก่ การปรับกฎ ระเบียบการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) โดยเฉพาะการใช้ระบบภาษีให้เอื้อต่อการลงทุนในกิจการทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

๒.๒.๑.๓ เร่งรัดและสนับสนุนการจัดทำระบบข้อมูลที่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยว เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจทางนโยบายของภาครัฐ และการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน และเพื่อเป็นการเตือนภัยล่วงหน้าทางการท่องเที่ยว โดย

๑) มอบหมายให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.) เร่งรัดจัดทำข้อมูลนักท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) ที่มีความสมบูรณ์ รวดเร็ว ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

๒) สนับสนุนให้ สทท. ร่วมกับสถาบันการศึกษาจัดทำระบบการพยากรณ์ และคาดการณ์สถานการณ์ทางการท่องเที่ยว (Tourism Forecast) อย่างต่อเนื่อง

๓) จัดทำข้อมูล เพื่อส่งสัญญาณให้ผู้ประกอบการใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การศึกษาด้านอุปสงค์ และอุปทานของธุรกิจโรงแรม และที่พัก ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจนวด และสปาในแต่ละพื้นที่ เป็นต้น โดย กก. ร่วมกับ สทท.

๒.๒.๑.๔ ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพด้านการท่องเที่ยว โดยให้ สทท. เข้าร่วมเป็นกรรมการโดยตำแหน่งใน “คณะกรรมการบริหารสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ” ภายใต้ (ร่าง) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ที่กระทรวงศึกษาธิการจะจัดตั้งขึ้น ซึ่งมีตัวแทนของภาคเอกชน (คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน) เข้าร่วมอยู่ด้วย เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รับการยกระดับความสามารถ และทักษะ มีการรับรองมาตรฐานทั้งในประเทศ และมาตรฐานสากล พร้อมกับการเปิดเสรีภาคบริการในระดับต่างๆ

๒.๒.๑.๕ กระตุ้น และส่งเสริม “ไทยเที่ยวไทย” อย่างต่อเนื่อง โดยสนับสนุนมาตรการส่งเสริมการตลาดในทุกระดับและมาตรการจูงใจด้านภาษี ได้แก่ การอนุญาตให้นำค่าใช้จ่ายในการซื้อทัวร์ หรือโรงแรมที่พักไปหักค่าลดหย่อนในวงเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท รวมทั้งสนับสนุนการจัดประชุมสัมมนาในประเทศ และนำค่าใช้จ่ายไปหักค่าลดหย่อนได้สองเท่า

๒.๒.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๒.๒.๑ การวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวในช่วงปีที่ผ่านมาและแนวโน้มในปี ๒๕๕๔ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกัน โดยคาดว่าในปี ๒๕๕๓ จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวเกินกว่า ๑๕ ล้านคน สร้างรายได้ประมาณ ๖ แสนล้านบาท และในปี ๒๕๕๔ คาดว่าจะมีแนวโน้มดีขึ้น เนื่องจากเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก กำลังฟื้นตัว สถานการณ์การเมืองภายในประเทศคลี่คลายลง ภาคเอกชนมีความเข้มแข็งมากขึ้น และผลจากการดำเนินมาตรการต่างๆ ของรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งรวมถึงการดึงนักท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกมาแข่งขันในไทย ทำให้สามารถคาดการณ์ได้ว่าในปี ๒๕๕๔ จะมีจำนวนนักท่องเที่ยว ๑๖.๐-๑๖.๕ ล้านคน

๒.๒.๒.๒ การดำเนินมาตรการกระตุ้นตลาดและการช่วยเหลือผู้ประกอบการท่องเที่ยวจากเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมือง ส่วนใหญ่จะสิ้นสุดในเดือนมีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อยู่ระหว่างการประเมินผลมาตรการทั้งหมดเพื่อจะพิจารณาทบทวนถึงความเหมาะสมและความจำเป็นของมาตรการดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง ก่อนจะนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๒.๒.๒.๓ มาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางธุรกิจบริการสุขภาพของภูมิภาค (Medical Hub) และเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ที่ผ่านมามีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีมติให้ความเห็นชอบไปแล้ว แต่ในทางปฏิบัติยังไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากมีการทักท้วงว่าขัดธรรมนูญสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นประเด็นที่ธรรมนูญสุขภาพวางหลักการไว้ว่า ทรัพยากรที่ใช้ในการบริการสุขภาพและสาธารณสุขเป็นทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด ไม่ต้องการให้รัฐบาลให้สิทธิพิเศษกับการบริการที่เป็นธุรกิจ เพราะถือว่าเป็นการดึงทรัพยากรออกมาจากบริการที่ให้กับประชาชนโดยทั่วไป ดังนั้น จึงเห็นควรให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหารือร่วมกับคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เพื่อหาข้อสรุปที่ชัดเจนสำหรับมาตรการที่ควรหรือไม่ควรจะได้รับการส่งเสริมการลงทุน และนำเสนอคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

๒.๒.๒.๔ การกำหนดเป้าหมายการท่องเที่ยวในระยะต่อไป ควรให้ความสำคัญกับเป้าหมายด้านรายได้จากการท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งการเพิ่มระยะเวลาการพำนักรและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว แทนการเพิ่มเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นการสร้างต้นทุนและภาระการใช้ทรัพยากรของประเทศ โดยควรจะมีการแยกแยะประเภทนักท่องเที่ยวตลาดกลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น ส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay) และการอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวัฒนธรรม และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในการดำเนินกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อขยายตลาดใหม่ๆ และรักษาสถานะตลาดเดิม

๒.๒.๒.๕ ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทักษะด้านภาษาของมัคคุเทศก์ ยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตและพื้นที่ที่ยังมีการร้องเรียนจากนักท่องเที่ยวค่อนข้างสูง ซึ่งในปัจจุบันนักท่องเที่ยวกลุ่มเที่ยวซ้ำ (Repeaters) ที่เดินทางมาท่องเที่ยวภูเก็ตลดลงประมาณร้อยละ ๒๐ ของปีที่ผ่านมา ซึ่งรัฐบาลทั้งในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นต้องมีมาตรการดูแลอย่างจริงจัง เพื่อรักษาภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลกไว้ให้ได้ อย่างยั่งยืน

๒.๒.๒.๖ การสนับสนุนโครงการความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอินโดจีน ไทยควรกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ให้ชัดเจน โดยเฉพาะการจะมีบทบาทในการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในกลุ่มอนุภูมิภาคนี้ ก่อนขยายไปสู่ความร่วมมือกับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

๒.๒.๒.๗ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารภายใน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทำให้มีการถ่ายโอนภารกิจการจัดเก็บฐานข้อมูล จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) มาไว้ที่กระทรวงฯ ซึ่งข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีระบบการจัดเก็บที่ค่อนข้างจะได้รับความน่าเชื่อถือ แต่จากสถานการณ์ความไม่สงบทางการเมืองที่ผ่านมา บทบาทของนักท่องเที่ยวไทยได้กลายเป็นปัจจัยสนับสนุนอย่างสำคัญให้สถานการณ์ท่องเที่ยวดีขึ้น จึงควรให้ความสำคัญกับข้อมูลการท่องเที่ยวในประเทศอย่างต่อเนื่อง เช่น การสนับสนุนการจัดทำรายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในประเทศไทย ของ สทท. ซึ่งควรจัดทำเป็นรายงานต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อประโยชน์ต่อภาครัฐและเอกชน

๒.๒.๒.๘ ปัจจุบัน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ อยู่ระหว่างการปรับปรุง (ร่าง) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ และจะนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในเร็วๆ นี้ ซึ่งหากคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว รัฐบาลควรมีนโยบายให้ทุกหน่วยงานยึดเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๒.๒.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

๒.๒.๓.๑ เห็นชอบในหลักการตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ตามที่สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เสนอ โดยให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รับข้อเสนอแนะไปพิจารณาปรับปรุงใน (ร่าง) แผนพัฒนา การท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๒.๒.๓.๒ เห็นชอบให้ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เข้าร่วมเป็นกรรมการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการบริหารสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ ภายใต้ (ร่าง) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) โดยให้สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา รับไปพิจารณาในขั้นของการตรวจ (ร่าง) พระราชกฤษฎีกาฯ ดังกล่าว

๒.๒.๓.๓ มอบหมายให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือร่วมกับกระทรวงการคลัง และสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณาทบทวน ความเหมาะสมและความจำเป็นของมาตรการจูงใจด้านภาษีที่ใช้เพื่อการกระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวในช่วง ที่เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมือง ว่าสมควรดำเนินการต่อไปหรือไม่

๒.๓ ผลการสัมมนาเรื่อง “ทิศทางการคุณวุฒิวิชาชีพแรงงานไทย...สู่สากล” คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) ได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณา โดยมีข้อเสนอเพื่อพิจารณา ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๓.๑ ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) เสนอ คณะกรรมการ กรอ. พิจารณาผลการสัมมนาเรื่อง “ทิศทางการคุณวุฒิวิชาชีพแรงงานไทย...สู่สากล” ซึ่ง คณะกรรมการ กรอ. ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จัดขึ้นเมื่อ วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยมีข้อเสนอให้มีการบูรณาการการดำเนินงานเรื่องคุณวุฒิวิชาชีพ ระหว่าง กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ องค์การภาคเอกชน ๓ สถาบัน ได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย รวมทั้งสมาคมวิชาชีพ/กลุ่มอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อหลีกเลี่ยงการเพิ่มภาระและความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำ คุณวุฒิวิชาชีพใช้เป็นเครื่องมือวัดสมรรถนะของแรงงานอย่างจริงจัง และเป็นที่ยอมรับของแรงงานและ ผู้ประกอบการโดยรวม

๒.๓.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๓.๒.๑ ควรให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเร่ง ดำเนินการพิจารณา (ร่าง) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ตาม มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ซึ่งปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ระหว่างหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน โดยเฉพาะประเด็นปัญหาความทับซ้อนในอำนาจหน้าที่หลักระหว่างสถาบันฯ กับกระทรวงแรงงานในเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดคุณวุฒิวิชาชีพทางด้าน แรงงาน

๒.๓.๒.๒ กระทรวงแรงงานเห็นว่าควรกำหนดมาตรฐาน
คุณวุฒิวิชาชีพใหม่ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงานที่กระทรวงแรงงานร่วมกับกลุ่มอาชีพต่างๆ และ
องค์กรภาคเอกชน ๓ สถาบัน ได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
และสมาคมธนาคารไทย รวมทั้งสมาคมวิชาชีพ/กลุ่มอาชีพที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดทำตามมติ
คณะรัฐมนตรีตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ และพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ โดย
มาตรฐานฝีมือแรงงานแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ระดับที่หนึ่ง ผู้ช่วยช่าง ระดับสอง ช่างเทคนิค ระดับสาม
หัวหน้างาน ปัจจุบันมีประมาณ ๒๐๐ สาขาวิชาชีพ ได้มีการรับรองให้กับแรงงานไทยไปแล้วไม่ต่ำกว่า
๕๐๐,๐๐๐ คน สำหรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน ได้มีการกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานในภาค
ท่องเที่ยวประมาณ ๓๐ สาขา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๒.๓.๒.๓ ควรกำหนดมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้อง
และเชื่อมโยงกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อให้มีการรับรองคุณวุฒิ
วิชาชีพร่วมกัน จะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานในกลุ่มประเทศสมาชิกเป็นไปอย่างเสรี นอกจากนี้ ต้อง
เตรียมความพร้อมทางด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นหนึ่งในศักยภาพหลักที่ต้องมี ปัจจุบัน
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำลังปรับหลักสูตรอาชีวศึกษาให้เป็นหลักสูตรทวิภาคี และมีฝีมือ
แรงงานที่ได้รับการรับรองระดับมาตรฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคเอกชน ตาม
พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ นอกจากนี้ มีแผนที่จะปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับ
มาตรฐานของสหภาพยุโรปและเอเชีย รวมทั้งของประเทศญี่ปุ่น เพราะเป็นประเทศที่มีโรงงานในประเทศ
ไทยมากที่สุดอีกด้วย

๒.๓.๒.๔ อย่างไรก็ดี ที่ประชุมเห็นว่าสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ
ควรเป็นหน่วยงานกลางที่ทำงานร่วมกับภาคเอกชน เพื่อกำหนดคุณวุฒิวิชาชีพหรือที่เรียกว่า
competency ซึ่งหมายความว่าผู้ที่ทำงานได้ต้องมีความสามารถเป็นชุดของความสามารถ โดยอาจจะ
มีทักษะ ๒-๓ อย่าง ผสมกับความสามารถในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้ ดังนั้นหัวใจสำคัญของการ
พัฒนาคุณวุฒิวิชาชีพ คือการให้ภาคเอกชนเป็นผู้กำหนด competency ที่ต้องการ และสถาบันคุณวุฒิ
วิชาชีพจะนำมาเป็นกรอบในการกำหนดมาตรฐานกลาง เพื่อให้สถาบันการศึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการ
จัดหลักสูตรในการเรียนการสอน ในขณะเดียวกัน กระทรวงแรงงานสามารถใช้เป็นกรอบในการจัด
ฝึกอบรมให้เกิดทักษะที่สอดคล้องกับมาตรฐานกลาง

๒.๓.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

๒.๓.๓.๑ มอบหมายให้กระทรวงแรงงาน และกระทรวง
ศึกษาธิการ ร่วมกับองค์กรภาคเอกชน ๓ สถาบัน ได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย และสมาคมวิชาชีพ/กลุ่มอาชีพที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบคุณวุฒิ
วิชาชีพเชิงบูรณาการ เพื่อหลีกเลี่ยงการเพิ่มภาระและลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน และเป็นที่ยอมรับ
ของแรงงานและผู้ประกอบการ

๒.๓.๓.๒ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เร่ง
พิจารณา (ร่าง) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์กรมหาชน) พ.ศ. ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๒.๔ ความเห็นต่อร่างกฎกระทรวงแรงงานว่าด้วยการกำหนดจำนวนที่ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐจะต้องรับคนพิการเข้าทำงานและจำนวน เงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการจะต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ พ.ศ. ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) ได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณา โดยมีข้อเสนอเพื่อพิจารณา สำคัญ ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติ คณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๔.๑ ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) เสนอให้ คณะกรรมการ กรอ. พิจารณาความเห็นต่อร่างกฎกระทรวงแรงงานว่าด้วยการกำหนดจำนวนที่นายจ้าง หรือเจ้าของสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐจะต้องรับคนพิการเข้าทำงานและจำนวนเงินที่ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการจะต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการ พ.ศ. ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใน ๒ เรื่อง ดังนี้

๒.๔.๑.๑ ขอให้ชะลอการบังคับใช้กฎกระทรวงแรงงานฯ (ออกตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๓) ออกไปจนกว่าจะมีการสำรวจจำนวนคนพิการที่สามารถเข้าสู่ภาคแรงงาน (อายุระหว่าง ๒๐-๖๐ ปี) เพื่อกำหนดอัตราส่วนการรับคนพิการเข้าทำงานที่สอดคล้องกับความเป็นจริง ทั้งนี้การสำรวจดังกล่าวอาจ จัดทำทุกๆ ๓ หรือ ๕ ปี

๒.๔.๑.๒ หากไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๒.๔.๑.๑ ได้ ขอให้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎกระทรวง โดยเพิ่มเติมข้อความ “หากสถานประกอบการใดยังไม่มีคน พิการเข้าทำงานหรือมีไม่ครบตามอัตราที่กำหนดให้แจ้งสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แห่งชาติ ทราบภายในวันที่ ๓๐ มกราคม ของแต่ละปี และประกาศรับสมัครคนพิการเข้าทำงาน โดย กำหนดระยะเวลารับสมัครไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ถ้าไม่มีคนพิการมาสมัครงานภายในเวลาที่กำหนด และ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ยังไม่ส่งคนพิการมาสมัครภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้นได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามสำหรับ ปีนั้น” เช่นเดียวกับกฎกระทรวงปี ๒๕๓๗

๒.๔.๒ สำคัญ

๒.๔.๒.๑ คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ อนุมัติหลักการ (ร่าง) กฎกระทรวงฯ กำหนดจำนวนที่นายจ้างหรือเจ้าของ สถานประกอบการและ หน่วยงานของรัฐจะต้องรับคนพิการเข้าทำงาน และจำนวนเงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ จะต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ตามข้อกำหนดมาตรา ๓๓ และ มาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้กระทรวง แรงงานปรับอัตราส่วนการรับคนพิการเข้าทำงาน จาก ๒๐๐ : ๑ เป็น ๑๐๐ : ๑ และพิจารณาความ เหมาะสมของระยะเวลาในการใช้บังคับกฎกระทรวงดังกล่าว โดยอาจให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน

/หรือ ๑๘๐ วัน...

หรือ ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ปัจจุบัน (ร่าง) กฎกระทรวงฯ อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒.๔.๒.๒ อย่างไรก็ตาม ไม่ได้กำหนดข้อยกเว้นที่ไม่มีคนพิการมาสมัครงานภายในเวลาที่กำหนด และ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ยังไม่ส่งคนพิการมาสมัครภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้น ดังเช่นที่เคยกำหนดไว้ในกฎกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔

๒.๔.๒.๓ ภาคเอกชนพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ภาคเอกชนยอมรับการให้คนพิการเข้ามาทำงานทั้งในอัตราส่วนลูกจ้างทุกสองร้อยคนต่อคนพิการหนึ่งคน หรือทุกหนึ่งร้อยคนต่อคนพิการหนึ่งคน แต่ปัญหาที่ต้องเผชิญคือความไม่เพียงพอของคนพิการที่สามารถทำงานได้ และหากหน่วยงานใดไม่สามารถรับคนพิการเข้าทำงานต้องส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในอัตราประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาทต่อหัว ดังนั้น จึงต้องการให้มีการสำรวจจำนวนคนพิการที่สามารถเข้าทำงานได้ให้เป็นมาตรฐานทุก ๓-๕ ปี และถ้าไม่สามารถหาคนพิการเข้าทำงานได้ ไม่จำเป็นต้องจ่ายเงินเข้ากองทุนฯ รวมทั้งภาคเอกชนควรเข้าไปมีส่วนร่วมในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการด้วย

๒.๔.๓ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๔.๓.๑ ไม่สามารถเพิ่มเติมข้อความ “หากสถานประกอบการใดยังไม่มีคนพิการทำงานหรือไม่ครบตามอัตราที่กำหนดให้แจ้งสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ทราบภายในวันที่ ๓๐ มกราคม ของแต่ละปี และประกาศรับสมัครคนพิการเข้าทำงาน โดยกำหนดระยะเวลารับสมัครไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ถ้าไม่มีคนพิการมาสมัครงานภายในเวลาที่กำหนด และสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ยังไม่ส่งคนพิการมาสมัครภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้นได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามสำหรับปีนั้น” เช่นเดียวกับกฎกระทรวงปี ๒๕๓๗ ได้ เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทได้มีการระบุชัดเจนว่าถ้าไม่สามารถจ้างคนพิการเข้าทำงานตามที่กำหนดไว้ จะต้องส่งเงินเข้ากองทุนฯ แทน จึงไม่อาจกำหนดในร่างกฎกระทรวงฯ ตามที่เสนอได้

๒.๔.๓.๒ ภาคเอกชนสามารถใช้กฎกระทรวงปี ๒๕๓๗ ในขณะที่กำลังพิจารณา (ร่าง) กฎกระทรวงแรงงานฯ ใหม่ (ออกตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๓) เพราะมีบทเฉพาะกาลให้ปฏิบัติตามกฎกระทรวงเดิมไปก่อนเป็นเวลา ๑๘๐ วันนับแต่วันที่กฎกระทรวงใหม่ประกาศใช้ นอกจากนี้ กระทรวงแรงงานได้ออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ จัดที่จำหน่ายสินค้าหรืออาจจะช่วยเหลืออื่นๆ เพื่อให้คนพิการมีทางเลือกในการทำงาน

๒.๔.๓.๓ หน่วยงานภาครัฐโดยกระทรวงแรงงาน และ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมกับภาคเอกชนควรเร่งสำรวจความต้องการของ สถานประกอบการเอกชนและปริมาณคนพิการที่ต้องการเข้าทำงาน ซึ่งกระจายอยู่ทั่วประเทศ รวมทั้ง ข้อจำกัดในทางปฏิบัติต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามร่างกฎกระทรวงใหม่ เพื่อกำหนดแนวทางร่วมกัน นอกจากนี้ หน่วยงานราชการก็ต้องเร่งดำเนินการรับคนพิการเข้ามามีงานตามสัดส่วนที่กำหนดเช่นกัน

๒.๔.๔ มติคณะกรรมการ กรอ.

๒.๔.๔.๑ มอบหมายให้กระทรวงแรงงาน และกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ร่วมกับองค์กรภาคเอกชน ๓ สถาบัน ได้แก่ สภาหอการค้า แห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย ดำเนินการสำรวจจำนวน คนพิการที่สามารถเข้าสู่ภาคแรงงาน เพื่อกำหนดแนวทางดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการร่วมกัน

๒.๔.๔.๒ มอบหมายให้สำนักงาน ก.พ. เร่งประสาน หน่วยงานภาครัฐในการรับคนพิการเข้าทำงานตามสัดส่วนที่กำหนดสำหรับหน่วยงานภาครัฐด้วย

๒.๕ ข้อคิดเห็นต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุด คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) ได้เสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. พิจารณา โดยมีสาระสำคัญ ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๕.๑ สาระสำคัญ

คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) เสนอ ข้อคิดเห็นต่อเรื่อง การขยายตัวของอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุด ดังนี้

๒.๕.๑.๑ ให้มีการนำมาตรการปรับลดตามหลักการ ๘๐:๒๐ มาใช้กับสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ด้วย เนื่องจากที่ผ่านการดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ มาบตาพุดโดยใช้มาตรการปรับลดอัตราการระบายมลพิษตามหลักการ ๘๐:๒๐ ทำให้ขณะนี้ในเรื่องของ มลพิษที่เกิดจากสาร NOx และ SO₂ มีแนวโน้มลดลง แต่ยังมีสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) บางตัวที่ยัง เกินค่ามาตรฐาน ได้แก่ เบนซีน ๑,๓ บิวทาไดอิน และ ๑,๒ ไดคลอโรอีเทน ซึ่งเป็นการเกินมาตรฐานใน บางช่วงเวลาและบางกรณี

๒.๕.๑.๒ ให้มีการนำแนวคิด Emission Trading ระหว่าง โครงการหรือระหว่างบริษัทในพื้นที่มาบตาพุดมาใช้ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยควบคุมค่ามลพิษในพื้นที่ มาบตาพุดให้ลดลงได้รวมทั้งเสนอให้มีผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ เช่น ผู้เชี่ยวชาญจากประเทศ สหรัฐอเมริกา (USEPA) เป็นต้น มาให้ความช่วยเหลือในเรื่องการคิดแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เพื่อใช้ เป็นกรอบแนวทางในการบริหารจัดการแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่มาบตาพุด ทั้งนี้ เพื่อให้การแก้ไขปัญหา ถูกต้องตรงตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

๒.๕.๑.๓ กำหนดให้มีมาตรการจูงใจและลดขั้นตอนของระเบียบปฏิบัติสำหรับโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลดมลพิษให้มีความรวดเร็วมากขึ้น เนื่องจากที่ผ่านมาผู้ประกอบการมีความตั้งใจที่จะให้ความร่วมมือในการลดมลพิษโดยจะปรับปรุงโรงงานหรือกระบวนการผลิตด้วยการใช้เทคโนโลยีที่ดีที่สุด แต่การดำเนินการทำได้ล่าช้าเพราะต้องผ่านกระบวนการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) ซึ่งต้องใช้ระยะเวลานาน นอกจากนั้น เห็นควรสนับสนุนให้มีการออกกฎหมายสำหรับควบคุมสารอันตรายระเหยง่ายจากแหล่งกำเนิดซึ่งจะทำให้สภาพอากาศในพื้นที่ดีขึ้น

๒.๕.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๕.๒.๑ ปัจจุบันภาครัฐมีมาตรการในการกำกับดูแลโครงการลงทุนของภาคเอกชนโดยเฉพาะโครงการที่อยู่ในบัญชีรายชื่อโครงการที่มีผลกระทบรุนแรงที่กำหนดให้ต้องมีการทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสุขภาพ (HIA) รวมถึงเรื่องศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับอุตสาหกรรม (Carrying Capacity) ก่อนที่จะดำเนินโครงการอยู่แล้ว ดังนั้นการแก้ไขปัญหาที่มาตาพุดไม่ควรใช้แนวทางห้ามไม่ให้เกิดโครงการ แต่ควรใช้วิธีหาแนวทางหรือมาตรการเพื่อให้มีการลดมลพิษในพื้นที่ลงจะเป็นการเหมาะสมกว่า โดยเฉพาะในพื้นที่มาตาพุดมีความจำเป็นที่จะต้องให้มีโครงการประเภทที่เป็นอุตสาหกรรมกลั่นน้ำและปลายน้ำ (down stream) บางประเภทเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และถ้าให้เกิดโครงการของอุตสาหกรรมต้นน้ำ (up stream) โดยบังคับให้มีการลดมลพิษในปัจจุบันโดยใช้หลักการ ๘๐:๒๐ ด้วยจะยิ่งทำให้การลดมลพิษในพื้นที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๕.๒.๒ ขณะนี้รัฐบาลได้มอบหมายให้ สศช. ทำการศึกษาเรื่องศักยภาพของพื้นที่มาตาพุดในการรองรับอุตสาหกรรมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เหมาะสม ทั้งนี้ การศึกษา Carrying Capacity โดยเฉพาะผลกระทบด้านสุขภาพเคยมีผลการศึกษาแล้วแต่ไม่ได้รับการยอมรับ เพราะผลจากการตรวจสอบสุขภาพของประชาชนเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีสารหลายประเภทในกระแสเลือดของประชาชนในพื้นที่สูงผิดปกติเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่นโดยยังหาสาเหตุที่ชัดเจนไม่ได้ ดังนั้น หากให้มีการขยายการลงทุนหรืออนุมัติโครงการเพิ่มเติมในขณะที่ยังมีปัญหายู่จะทำให้ตอบคำถามสังคมได้ยากมากขึ้น

๒.๕.๒.๓ การศึกษาเรื่อง Carrying Capacity เป็นเรื่องยากที่จะให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน ซึ่งในการศึกษาของ สศช. ที่อยู่ระหว่างดำเนินการจะมีการพิจารณาทั้งด้านการลงทุน ด้านกายภาพ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่เป็นปัญหามากต่อการศึกษาคือด้านสิ่งแวดล้อมเพราะแม้ว่าจะสามารถประเมินผลกระทบเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานได้ แต่ยังไม่สามารถหาข้อสรุปในประเด็นด้านความหนาแน่นของอุตสาหกรรมต่อการเกิดปัญหามลพิษ รวมทั้งประเด็นปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนที่ชัดเจน ดังนั้น การศึกษาของ สศช. จะเป็นเพียงผลการศึกษาภาพรวมในเบื้องต้นซึ่งต้องมีการศึกษาเชิงลึกในรายละเอียดโดยอาศัยความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศต่อไป

๒.๕.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

รับทราบข้อเสนอของภาคเอกชน และมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เร่งรัดดำเนินการศึกษาเรื่องศักยภาพของพื้นที่ มาบตาพุดในการรองรับอุตสาหกรรมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๒.๖ ความคืบหน้าแนวทางแก้ไขปัญหการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบราย ตามพระราชบัญญัติวัตถุดิบราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ประธานผู้แทนการค้าไทย ได้รายงานความคืบหน้าเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. ทราบ โดยมีสาระสำคัญ ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๖.๑ สาระสำคัญ

ประธานผู้แทนการค้าไทยได้รายงานผลการดำเนินงานเรื่องแนวทางแก้ไขปัญหการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบราย ที่ได้จากประสานข้อมูลกับกรมสอบสวนคดีพิเศษ ดังนี้

๒.๖.๑.๑ ภายหลังจากที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศเรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุดิบราย เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๒ โดยยกเลิกให้สารซิลเฟอร์ที่ใช้ในการอุตสาหกรรมเป็นวัตถุดิบรายทำให้สามารถนำเข้าสารซิลเฟอร์สำหรับใช้ในอุตสาหกรรมได้โดยไม่ผิดกฎหมาย แต่หลังจากนั้นก็มีผู้ร้องเรียนต่อศาลปกครองกลางจนทำให้เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๒ ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวโดยทุเลาการใช้บังคับตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

๒.๖.๑.๒ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นว่าการออกประกาศของกระทรวงอุตสาหกรรมเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๒ มีผลทำให้สารซิลเฟอร์ไม่ใช่สารที่เป็นวัตถุดิบรายต่อไปและไม่เป็นความผิดตามกฎหมาย แต่เนื่องจากขณะนี้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งทุเลาโดยให้ชะลอการบังคับใช้ประกาศดังกล่าว ดังนั้นหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งดำเนินการโดยไม่รอคำตัดสินของศาลก่อนก็อาจจะมีความผิดได้ทำให้ปัญหายังคงไม่ได้รับการแก้ไข กรมสอบสวนคดีพิเศษจึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการคดีพิเศษเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าว เพื่อหาทางออกร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชน ซึ่งมีความเห็นร่วมกันว่าเพื่อให้ปัญหาได้รับการแก้ไขเห็นควรใช้วิธีการเปรียบเทียบปรับกับผู้ประกอบการนำเข้าเป็นรายใบขนสินค้าใบละ ๒๕,๐๐๐ บาท แต่ติดปัญหาที่กรมศุลกากรมีความเห็นว่าควรจะรอคำวินิจฉัยจากศาลปกครองกลางก่อน

๒.๖.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๖.๒.๑ นอกจากประเด็นปัญหาเรื่องการออกประกาศของกระทรวงอุตสาหกรรมแล้ว ยังมีประเด็นการจำแนกประเภทและการสื่อสารเรื่องความเป็นสารวัตถุดิบรายตามหลักสากล ซึ่งภาคเอกชนกังวลว่าการกำหนดพิกัดศุลกากรของกรมศุลกากรอาจไม่ตรงตามหลักสากล จึงเห็นควรให้มีการทบทวนบัญชีรายชื่อวัตถุดิบรายทั้งหมดและให้มีการจัดพิกัดให้สอดคล้องกับบัญชีรายชื่อวัตถุดิบราย

๒.๖.๒.๒ กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ (๑) กลุ่มที่ได้รับแจ้งความผิดแล้ว (๒) กลุ่มที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบแต่ยังไม่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา และ (๓) กลุ่มที่ยังไม่ได้ถูกตรวจสอบ แต่อาจมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นแล้ว ในการพิจารณาควรพิจารณาจากประกาศของกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหลัก ซึ่งหากไม่เป็นการผิดกฎหมายให้ใช้วิธีเปรียบเทียบปรับไปก่อนจนกว่าศาลจะมีคำสั่งที่ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้

๒.๖.๒.๓ กรณีที่ศาลยังมีคำสั่งทุเลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมทำให้สารซิลเฟอร์ยังคงเป็นสารวัตถุอันตรายและหากมีการนำเข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาตต้องมีความผิดตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม คำสั่งศาลที่จะวินิจฉัยออกมาไม่น่าจะมีผลย้อนหลัง ดังนั้น หากเป็นการนำเข้ามาในช่วงที่กระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศแล้วจนถึงช่วงก่อนวันที่ศาลปกครองกลางมีคำสั่งทุเลาการใช้บังคับประกาศ กรมศุลกากรน่าจะใช้วิธีแก้ปัญหาโดยการเปรียบเทียบปรับได้

๒.๖.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

รับทราบความคืบหน้าการแก้ไขปัญหาการนำเข้าสินค้าวัตถุอันตราย ตามที่ประธานผู้แทนการค้าไทยรายงาน และมอบหมายให้กระทรวงการคลังรับไปพิจารณารายละเอียดของปัญหาเพื่อหาแนวทางแก้ไขให้ได้ข้อยุติต่อไป

๒.๗ ผลการสัมมนาหอการค้าทั่วประเทศ ครั้งที่ ๒๘ คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน ได้รายงานเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. ทราบ โดยมีสาระสำคัญ และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๗.๑ สาระสำคัญ

คณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน รายงานผลการสัมมนาหอการค้าทั่วประเทศ ครั้งที่ ๒๘ ซึ่งหอการค้าไทยจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๖-๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ณ จังหวัดขอนแก่น การสัมมนาครั้งนี้ประกอบด้วย การปาฐกถาพิเศษและการประชุมกลุ่มย่อย ๓ กลุ่ม เพื่อแปลงวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติให้เห็นเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง โดย กลุ่มที่ ๑ ให้ความสำคัญกับการสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยมองที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญของการเปลี่ยนแปลงประเทศ กลุ่มที่ ๒ ให้ความสำคัญกับการลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อเพิ่มภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและนำไปสู่การปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง และกลุ่มที่ ๓ ให้ความสำคัญกับการมุ่งจัดคอร์รัปชั่น ซึ่งเป็นปัจจัยฉุดรั้งการพัฒนาประเทศ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๒.๗.๑.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ เป็นกุญแจสำคัญของการเปลี่ยนแปลง ผลการประชุมสรุปได้ดังนี้

๑) รายงานผลการดำเนินกิจกรรมภายใต้ยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจของหอการค้าไทย ๖ ยุทธศาสตร์หลัก ใน ๗ กลุ่มธุรกิจ และ ๑๘ กลุ่มจังหวัด โดยในปี ๒๕๕๓ หอการค้าไทยดำเนินกิจกรรมที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมทั้งสิ้น ๑๘๙ โครงการ และในปี ๒๕๕๔ จะให้ความสำคัญกับกิจกรรมต่อเนื่องจากปี ๒๕๕๓ รวมทั้งเน้นส่งเสริมจริยธรรมและธรรมาภิบาล และรักษาสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้น

/๒) ความเห็น...

สสค. (๐๖)๐๒

๒) **ความเห็นที่ประชุม** เห็นด้วยกับแนวทางยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจของหอการค้าไทย ซึ่งมีความสอดคล้องและสนับสนุนแผนฯ ๑๑ และเห็นควรมีแนวทางการขับเคลื่อนการแปลงแผนฯ ๑๑ สู่ภาคปฏิบัติที่สำคัญดังนี้ (๑) บูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและกระทรวงต่างๆ ให้ขับเคลื่อนไปสู่จุดหมายเดียวกัน (๒) ให้หอการค้าไทย หอการค้าจังหวัด และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ร่วมมือกันจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด (๓) ดำเนินงานแผนเชิงรุกเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผ่านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และการค้าชายแดน และ (๔) ผลักดันการลงทุนของเอกชนในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศในสมาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๒.๗.๑.๒ การมุ่งจัดคอร์รัปชัน เพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน

๑) รายงานผลการดำเนินกิจกรรมสนับสนุนการจัดคอร์รัปชัน ได้แก่ ประกาศเจตนารมณ์ความร่วมมือต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และร่วมกับองค์กรเอกชนอีก ๔ หน่วยงาน ประกาศเจตนารมณ์เป็นแนวร่วมต่อต้านการทุจริตของภาคเอกชนไทย อีกทั้งสนับสนุนอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ปี ๒๐๐๓ ตลอดจนร่วมกับหอการค้าต่างประเทศทำการศึกษา Hong Kong Model ในการกำจัดการคอร์รัปชัน นอกจากนี้ ได้มีการสร้างเครือข่ายต่อต้านคอร์รัปชัน เช่น จัดทำดัชนีวัดคอร์รัปชันของประเทศไทย เป็นต้น

๒) **ความเห็นที่ประชุม** เห็นควรให้มีการบูรณาการหน่วยงานที่ทำงานในเรื่องเดียวกัน และเป็นศูนย์กลางที่มีอำนาจเต็มในการดำเนินงาน และให้ทุกฝ่ายสร้างจิตสำนึกและเครือข่ายในทุกกระดับ รวมทั้งภาครัฐควรปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานให้สั้น กระชับ ชัดเจน ลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ ในขณะที่หอการค้าไทยจะร่วมกับภาครัฐเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรทั้งในและต่างประเทศ

๒.๗.๑.๓ ลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ

๑) โครงการนำร่อง มี ๒ โครงการ ได้แก่ (๑) โครงการ ๑ บริษัท ๑ ชุมชน มีทั้งสิ้น ๓๓ โครงการ มีบริษัทที่เข้าร่วมโครงการ ๓ บริษัท และมีชุมชนที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ จำนวน ๕๐ ชุมชน ๒๓ จังหวัด และวางเป้าหมายที่จะขยายผลให้ครบทุกจังหวัด และ (๒) โครงการ ๑ ไร่ ๑ แสน ได้ดำเนินโครงการที่บ้านหนองแต้ บ้านบ่อ และบ้านกุดเชียงมี อำเภอบุธันท์ จังหวัดขอนแก่น โดยมีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๑๙ ราย ๑๙ ไร่ และจะขยายผลให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างน้อย ๒๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๕๔

๒) **ความเห็นที่ประชุม** เห็นควรให้มีการขยายแหล่งน้ำของชุมชนท้องถิ่นที่มีอยู่แล้วให้สามารถใช้งานทางการเกษตรอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่ร่วมทำการวิจัยกับภาคเอกชน เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ที่สนองความต้องการของพื้นที่ ตลอดจนให้สิทธิพิเศษทางภาษีหรือจัดให้เป็นพื้นที่พิเศษแก่จังหวัดหรืออำเภอยากจน เพื่อดึงดูดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

๒.๗.๒ มติคณะกรรมการ กรอ.

รับทราบผลการสัมมนาหอการค้าทั่วประเทศ ครั้งที่ ๒๘ โดยนายกรัฐมนตรีแจ้งเพิ่มเติมว่าได้มีการหารือร่วมกับภาคเอกชนในเรื่องนี้แล้วในการประชุมร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนในโครงการปฏิรูปประเทศไทย และคาดว่าจะมีการขยายความร่วมมือในวงกว้างขึ้นในระยะต่อไป

๒.๘ ความคืบหน้าการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ สศช. ได้รายงานความคืบหน้าเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. ทราบ โดยมีรายงานความก้าวหน้า ความเห็น และประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๘.๑ รายงานความก้าวหน้า

สศช. รายงานความคืบหน้าการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ ซึ่งเป็นเรื่องสืบเนื่องจากการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และครั้งที่ ๕/๒๕๕๓ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ ว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และนักวิชาการ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ กรอ. และได้นำเสนอเรื่อง การทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การทำสัญญาระหว่างรัฐกับเอกชน ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ดังนี้

๒.๘.๑.๑ รับทราบผลการหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และนักวิชาการเกี่ยวกับการทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ (เรื่อง การทำสัญญาระหว่างรัฐกับเอกชน) และมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก โดยร่วมกับกระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรด้านกฎหมายของหน่วยงานต่างๆ และการพัฒนาระบบการบริหารจัดการสัญญาที่มีประสิทธิภาพ ตามที่ สศช. เสนอ

๒.๘.๑.๒ ในส่วนของการปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ มอบหมายให้กระทรวงยุติธรรมเร่งรัดการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ (เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.) ที่ให้กระทรวงยุติธรรมรับไปพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ และมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดจากการจัดทำสัญญา การบริหารสัญญา และการตั้งอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาทของสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน ให้แล้วเสร็จโดยเร็วภายใน ๒ เดือน แล้วให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

๒.๘.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๘.๒.๑ ในการประชุมหารือของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ คณะรัฐมนตรีเห็นว่ามติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ (เรื่อง การทำสัญญาระหว่างรัฐกับเอกชน) ไม่ได้เป็นข้อห้าม และหน่วยงานสามารถนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

/ยกเว้น...

สศช. (๐๖)๐๒

ยกเว้นเป็นกรณีไป ซึ่งในทางปฏิบัติไม่มีหน่วยงานใดรายงานว่าเป็นอุปสรรคในการดำเนินการ โดยมีข้อสังเกต ๒ ประการ ได้แก่ ประการแรก คือ ต้องดำเนินการชี้แจงทำความเข้าใจ โดยเฉพาะกับนักธุรกิจ ในต่างประเทศว่าไม่ได้เป็นการห้ามโดยเด็ดขาด ประการที่สอง คือ ยังมีความเข้าใจว่ากระบวนการอนุญาตอุตสาหกรรมไม่เอื้อต่อการรักษาผลประโยชน์ของภาครัฐในสัญญาต่างๆ ซึ่งปัจจุบันกระทรวงยุติธรรม อยู่ระหว่างการศึกษาแนวทางการทำสัญญาของภาครัฐให้มีความรัดกุมมากขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดขึ้นกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งนี้ หากแนวทางการทำสัญญาของภาครัฐมีความรัดกุมมากขึ้นแล้ว อาจดำเนินการทบทวนมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้อีกครั้ง

๒.๘.๒.๒ อย่างไรก็ดี คณะกรรมการ กรอ. บางท่านมีความเห็นว่า กระบวนการอนุญาตอุตสาหกรรมเป็นแนวทางปฏิบัติที่เป็นสากล จึงควรดำเนินการทบทวนมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวซึ่งขัดกับหลักสากล โดยปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ที่การดำเนินการตามกระบวนการอนุญาตอุตสาหกรรม ซึ่งปัจจุบัน ภาคเอกชนมีการใช้กระบวนการอนุญาตอุตสาหกรรมอยู่แล้ว โดยเฉพาะเอกชนไทยกับต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยส่วนใหญ่เมื่อภาครัฐแพ้คดีในอนุญาตอุตสาหกรรม จะนำเรื่องเข้าสู่ศาลตามกระบวนการยุติธรรม การตั้งอนุญาตอุตสาหกรรมระหว่างภาครัฐและเอกชนจึงไม่เกิดประโยชน์

๒.๘.๒.๓ คณะกรรมการ กรอ. เห็นว่าอาจหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาหารือในคณะกรรมการ กรอ. อีกครั้งหนึ่ง โดยควรจะต้องมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานเข้าร่วมเพื่อพิจารณาถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งกระบวนการที่ขาดธรรมาภิบาลเป็นปัญหาสำคัญ ทำให้ไม่มีผู้รักษาผลประโยชน์ของภาครัฐอย่างแท้จริง ทั้งนี้ โดยหลักการเมื่ออนุญาตอุตสาหกรรมชี้ขาดแล้วควรต้องปฏิบัติตาม เว้นแต่จะมีเหตุที่ทำให้ผลของวิธีอนุญาตอุตสาหกรรมไม่สามารถนำมาใช้ได้ ซึ่งจากข้อเท็จจริงพบว่ามีบางประเทศที่ไม่ใช้วิธีอนุญาตอุตสาหกรรมกับสัญญาของภาครัฐ ทั้งนี้ มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวไม่ได้เป็นข้อห้าม และที่ผ่านมามติคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้ดำเนินการได้ในหลายสัญญาของกระทรวงพลังงาน และกระทรวงคมนาคม

๒.๘.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

รับทราบ ความคืบหน้าการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาตอุตสาหกรรม และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ติดตามความก้าวหน้าและนำเสนอคณะกรรมการ กรอ. ต่อไป

๒.๙ การปฏิรูปโครงสร้างในเอเปค สศช. ได้รายงานเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. ทราบ โดยมีสาระสำคัญ ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๙.๑ สาระสำคัญ

สศช. รายงานเรื่องการปฏิรูปโครงสร้างในเอเปค ซึ่งเป็นเรื่องสืบเนื่องจากการที่ผู้นำเอเปคได้ให้การรับรองยุทธศาสตร์การปฏิรูปโครงสร้างรูปแบบใหม่ (The APEC New Strategy for Structural Reform: ANSSR) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เนื่องจากแผนงานเอเปคด้านการปฏิรูปโครงสร้างเดิม (APEC Work Plan on Leaders' Agenda to Implement Structural Reform – LAISR 2010) กำลังจะหมดอายุลงในปี ๒๕๕๓ โดยขยายความครอบคลุมมากขึ้น

/ปกว่า...

ไปกว่า ๕ สาขาเดิม (behind-the-border) ซึ่งประกอบไปด้วย (๑) การปฏิรูปกฎระเบียบ (๒) นโยบายการแข่งขัน (๓) บรรษัทภิบาล (๔) ธรรมาภิบาลภาครัฐ และ (๕) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของโครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมายเศรษฐกิจ ดังนี้

๒.๙.๑.๑ เอเปคได้กำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์การปฏิรูปโครงสร้างรูปแบบใหม่ ในปี ๒๕๕๘ ดังนี้

๑) กำหนดให้ผู้นำเอเปคร่วมให้สัตยาบัน ณ เมือง Yokohama เพื่อยืนยันถึงความสำคัญของการปฏิรูปโครงสร้างในประเทศตนเอง เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ก่อให้เกิดการเจริญเติบโตที่มีความเข้มแข็ง ยั่งยืน และมีความสมดุล รวมทั้งก่อให้เกิด (๑) การเปิดตลาดมากขึ้น มีความโปร่งใส มีการแข่งขัน และเป็นระบบ (๒) ระบบควบคุมกำกับตลาดการเงินที่มีประสิทธิภาพ (๓) สร้างโอกาสในตลาดแรงงานและการศึกษา (๔) การพัฒนา SME ได้อย่างยั่งยืน และสร้างโอกาสแก่สตรีและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และ (๕) มีระบบเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคมที่มีประสิทธิภาพ

๒) แต่ละเขตเศรษฐกิจจะต้องให้สัตยาบันในการกำหนดลำดับสำคัญของการปฏิรูปโครงสร้าง ภายในปี ๒๕๕๔ ตามความพร้อมของตน แต่ไม่จำกัดเพียงแค่ลำดับสำคัญของการปฏิรูปโครงสร้างทั้ง ๕ ประเด็นข้างต้น นอกจากนี้ ยังต้องจัดทำรายงานถึงนโยบายและมาตรการที่ก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ภายในปี ๒๕๕๘

๓) จัดกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพ เพื่อช่วยสมาชิกในการปฏิรูปโครงสร้าง ดังนี้ (๑) พัฒนาศักยภาพในสาขาเฉพาะ (อาทิ โครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน การขนส่ง พลังงาน) งานความร่วมมือทางวิชาการ (ECOTECH) (๒) พัฒนาศักยภาพในประเด็นเฉพาะ (อาทิ การปฏิรูปกฎระเบียบ ธรรมาภิบาลภาครัฐ) งานภายใต้ ECOTECH และกิจกรรมอื่น (๓) โครงการเฉพาะที่จัดขึ้นตามความต้องการ โดยสนับสนุนจาก ECOTECH และ (๔) ตั้งเป้าหมายจัดให้มีการประชุมระดับรัฐมนตรี เพื่อได้รับการสนับสนุนในระดับสูงในเรื่องการปฏิรูปโครงสร้าง

๒.๙.๑.๒ แนวทางการดำเนินงานของไทยในระยะต่อไป โดยไทยจะต้องพิจารณาการกำหนดลำดับความสำคัญของการปฏิรูปโครงสร้างของไทย เพื่อแจ้งให้แก่เอเปคได้ทราบเป็นท่าทีของไทยในการกำหนดเป็นสัตยาบัน ในปี ๒๕๕๔ และเพื่อใช้เป็นประเด็นประกอบการจัดทำรายงานความก้าวหน้าในการปฏิรูปโครงสร้างของไทย ในปี ๒๕๕๘ โดยฝ่ายเลขานุการได้กำหนดลำดับความสำคัญเบื้องต้นในการปฏิรูปโครงสร้างของไทย ดังนี้

๑) การปฏิรูปทางการเงิน ซึ่งไทยได้เริ่มทำมาตั้งแต่หลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินในปี ๒๕๔๐ ซึ่งจะมีแนวทางและผลของการปฏิรูปที่ชัดเจน และต่อเนื่อง ซึ่งก่อให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน หรือ

๒) การปฏิรูปทางการศึกษา ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การเจริญเติบโตของเอเปค ที่ให้ความสำคัญกับการเจริญเติบโตอย่างเท่าเทียม สมดุล ยั่งยืน บนพื้นฐานนวัตกรรมและมั่นคง ซึ่งเอเปค

/เห็นว่า...

เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาให้เกิดความเจริญเติบโตอย่างเท่าเทียมกัน และเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ และกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ก็ได้เน้นถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

โดย สศช. จะแจ้งผลการจัดสาขาที่มีลำดับความสำคัญในการปฏิรูปโครงสร้างของไทยต่อเอเปคในปี ๒๕๕๔ และ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประสานการจัดทำรายงานความก้าวหน้าด้านการปฏิรูปโครงสร้างในลำดับที่มีความสำคัญของไทย เพื่อเสนอแก่เอเปค ในปี ๒๕๕๘

๒.๙.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๙.๒.๑ ที่ประชุมให้เน้นความชัดเจนว่าการปฏิรูปโครงสร้างในเอเปค เป็นการปฏิรูปโครงสร้างภายในประเทศของสมาชิกเขตเศรษฐกิจเอเปค เพื่อให้เกิดการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น

๒.๙.๒.๒ เห็นควรให้กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ และ สศช. ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้นในการกำหนดท่าทีในประเด็นเรื่องการเปิดเขตการค้าเสรีโดยใช้อาเซียนเป็นฐาน ทั้งในกรอบอาเซียน+3 หรือ อาเซียน+6 และ Trans-Pacific Partnership (TPP)

๒.๙.๒.๓ ภาครัฐและเอกชนควรประสานความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด โดยภาคเอกชนควรทบทวนในเรื่องบทบาทของไทยต่อการเปิดเสรีการค้า โดยเฉพาะในกรอบ TPP เพื่อใช้กำหนดเป็นท่าทีร่วมของไทยที่ชัดเจน

๒.๙.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

รับทราบความคืบหน้าการปฏิรูปโครงสร้างในเอเปค

๒.๑๐ ผลการจัดอันดับ Doing Business 2011 สศช. ได้รายงานเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการ กรอ. ทราบ โดยมีสาระสำคัญ ความเห็นและประเด็นอภิปราย และมติคณะกรรมการ กรอ. ดังนี้

๒.๑๐.๑ สาระสำคัญ

สศช. ฝ่ายเลขานุการฯ รายงานผลการจัดอันดับ Doing Business 2011 ของธนาคารโลก ดังนี้

๒.๑๐.๑.๑ ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ในอันดับที่ ๑๙ จาก ๑๘๓ ประเทศ ลดลงจากปีที่แล้วที่อยู่ในอันดับที่ ๑๖ (เดิมประกาศให้ไทยอยู่อันดับที่ ๑๒ เมื่อมีการปรับฐานการคำนวณใหม่โดยยกเลิกตัวชี้วัดด้านการจ้างงานออกไป ทำให้เทียบเท่ากับอันดับที่ ๑๖) จาก ๑๘๓ ประเทศ คิดเป็นการปรับลดอันดับลง ๓ อันดับ โดยสาขาที่มีอันดับปรับดีขึ้น ได้แก่ การขอใบอนุญาตก่อสร้าง และการปิดกิจการ และสาขาที่มีอันดับปรับลดลง ได้แก่ การเริ่มต้นธุรกิจ การจดทะเบียนทรัพย์สิน การได้รับสินเชื่อ การชำระภาษี

๒.๑๐.๑.๒ สาเหตุที่อันดับของไทยลดลง เนื่องจากธนาคารโลกได้ทำการปรับฐานการคำนวณใหม่ โดยสาเหตุของตัวชี้วัดที่ส่งผลให้อันดับของไทยปรับลดลงจากเดิม ได้แก่

๑) การเริ่มต้นธุรกิจ เนื่องจากประเทศอื่นมีการพัฒนาโดยนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้อย่างครอบคลุมทุกกระบวนการ ทำให้มีการพัฒนาในอัตราที่รวดเร็วกว่าไทย

๒) สรุปผลการดำเนินงานของธนาคารโลก ยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องการนับผลการดำเนินงานตามปีปฏิทิน หรือตามปีงบประมาณ ทำให้ผลการพัฒนาระบบเชื่อมโยงข้อมูลการเริ่มต้นธุรกิจสู่หน่วยงานพันธมิตร (e-Starting Business) ซึ่งไทยได้เริ่มดำเนินการในเรื่อง Single Point (จุดให้บริการที่ผู้ประกอบการสามารถยื่นขอจดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลขอเลขประจำตัวผู้เสียภาษี และเลขทะเบียนนายจ้าง ได้ที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า แบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ) ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๓ รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (One Start One Stop Investment Center : OSOS) มิได้ถูกใช้ประกอบการจัดอันดับในรอบนี้ แต่ได้ถูกกำหนดให้นำผลสำเร็จของการดำเนินการทั้งสองเรื่องดังกล่าว ไปประกอบการจัดอันดับของไทยในปี ๒๕๕๕ ซึ่งน่าจะให้อันดับของไทยในปีหน้าขยับตัวดีขึ้น

๓) การจดทะเบียนทรัพย์สิน เนื่องจากรัฐบาลได้ประกาศยกเลิกนโยบายการลดอัตราค่าธรรมเนียมในการโอนทรัพย์สินในปี ๒๕๕๓ ส่งผลให้ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น และให้อันดับของไทยลดลง

๔) ด้านการได้รับสินเชื่อ ไทยขาดข้อมูลจากผู้ค้าปลีกและบริษัทผู้ให้บริการสาธารณูปโภค ทำให้ผู้ประกอบการไม่ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมในการตัดสินใจทำธุรกรรมต่าง ๆ

๕) การชำระภาษี เนื่องจากไทยยังมีจำนวนครั้งในการชำระภาษี และจำนวนภาษีที่ต้องชำระหลากหลายประเภทเป็นจำนวนมาก และแยกหน่วยงานในการจัดเก็บ (๒๓ ครั้งต่อปี และ ๒๖๔ ชั่วโมงต่อปี) ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการประกอบธุรกิจ

๖) หลายประเทศพัฒนาการให้บริการอย่างจริงจังและต่อเนื่องในอัตราเร่ง จนมีผลให้อันดับของไทยลดลง

๒.๑๐.๒ ความเห็นและประเด็นอภิปราย

๒.๑๐.๒.๑ สศช. ควรเป็นแกนกลางร่วมกับองค์กรภาคเอกชนทั้งสามสถาบัน ในการให้ความรู้แก่ภาคธุรกิจและหน่วยงานหลัก เช่น กรมศุลกากร กรมสรรพากร กรมการกงสุล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เป็นต้น เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญและมีความเข้าใจตรงกันในการให้ข้อมูลเพื่อจัดอันดับความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจ และไม่ให้เกิดความผิดพลาดในข้อมูลตามดัชนีชี้วัดต่างๆ

๒.๑๐.๒.๒ สศช. ควรเป็นหน่วยงานกลางในการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ติดตามผลการจัดอันดับ ทั้งในด้านอันดับความสามารถในการแข่งขันที่จัดทำโดย International Institute of Management Development (IMD) และ World Economic Forum (WEF) และด้านอันดับความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business) ของธนาคารโลก โดยควรมีการวิเคราะห์ดัชนีแต่ละตัวที่ยังเป็นจุดอ่อนของประเทศไทย และเสนอแนวทางในการปรับปรุงแต่ละดัชนีด้วย

๒.๑๐.๒.๓ ในดัชนีชี้วัดอันดับความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business) ไม่มีเรื่องโลจิสติกส์ หากรวมเรื่องดัชนีโลจิสติกส์ (Logistics Index) เข้ามาในตัวชี้วัดด้วย และมุ่งปรับปรุงประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ ซึ่งไทยสามารถปรับปรุงได้รวดเร็ว โดยเทียบเคียงกับมาตรฐานประเทศอื่นในภูมิภาคนี้ จะทำให้อันดับของไทยดีขึ้น

๒.๑๐.๓ มติคณะกรรมการ กรอ.

รับทราบผลการวิจัยเรื่อง Doing Business 2011 โดยมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดำเนินการ ดังนี้

๒.๑๐.๓.๑ จัดทำการวิเคราะห์ในระดับดัชนีของการจัดอันดับความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business) ของธนาคารโลก รวมทั้งความสามารถในการแข่งขันที่จัดทำโดย International Institute of Management Development (IMD) และ World Economic Forum (WEF) พร้อมทั้งเสนอแนวทางในการปรับปรุงให้แล้วเสร็จภายใน ๒ เดือน โดยให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการให้การสนับสนุนข้อมูลด้านการจัดอันดับความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business)

๒.๑๐.๓.๒ เป็นหน่วยงานหลัก ร่วมกับองค์กรภาคเอกชน ๓ สถาบัน ได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย ในการให้ความรู้ความเข้าใจกับภาคเอกชน เพื่อสร้างความตระหนักถึงความสำคัญในการให้ข้อมูลแก่หน่วยงานจัดอันดับต่างๆ ที่ถูกต้องและเป็นไปทิศทางเดียวกัน

๓. ข้อเสนอของส่วนราชการ

๓.๑	รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการ กรอ. ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓
๓.๒	เห็นชอบผลการพิจารณาและมติของคณะกรรมการ กรอ. รวม ๗ เรื่อง ดังนี้
๓.๒.๑	การพิจารณาแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนของผู้ประกอบการ
ก่อสร้าง	
๓.๒.๒	แนวทางการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวไทยปี ๒๕๕๔
๓.๒.๓	ผลการสัมมนาเรื่อง “ทิศทางคุณวุฒิวิชาชีพแรงงานไทย...สู่
สากล”	

๓.๒.๔ ความเห็นต่อร่างกฎกระทรวงแรงงานว่าด้วยการกำหนดจำนวนที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐจะต้องรับคนพิการเข้าทำงานและจำนวนเงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการจะต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการพ.ศ. ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการพ.ศ. ๒๕๕๐

๓.๒.๕ ข้อคิดเห็นต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุด

๓.๒.๖ ความคืบหน้าแนวทางแก้ไขปัญหาการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบราย ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

๓.๒.๗ ผลการจัดอันดับ Doing Business 2011

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัตินำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ

สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๔๐๘๕ ต่อ ๓๓๓๓ โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๑๘๒๑

E-mail chuwit@nesdb.go.th

รร ๐๕๐๖/พค๑๐.๑๒ ม.ค. ๕๕

กราบเรียน นรม.

เลขา-สศช. กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจขอให้ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เสนอ ครม. พิจารณา

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้นำเรื่องนี้เสนอ ครม. พิจารณาตามที่เลขา-สศช. กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจเสนอ

(นายอำพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

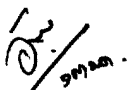
๐๕๖๕

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

๖๕ ม.ค. ๕๕

พรม ๕๕๕
๑๕ ม.ค. ๕๕ ๑๕.๕๕